

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorska
ulica št. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopna peti-
vreta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravnstvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 241.

V Ljubljani v torek, 16. decembra 1884.

Tečaj I.

Poročilo

o posvetovanji c. kr. državnega želez-
niškega sveta z dné 4., 7. in 8. nov. 1884.

kolikor se to posvetovanje tiče pritožb, katere
sta slavni deželni zbor ter kupčijska in obrt-
nijska zbornica kranjska objavila gledé voznih
tarif. Podal ud c. kr. državnega železniškega
sveta K. Luckmann.

Iz poročila, katero mi je bila čast podati
o posvetovanjih c. kr. državnega železniškega
sveta z dné 19., 20. in 21. maja, se je lahko
razvidelo, da je tarifni odsek slavnega c. kr.
državnega železniškega sveta stavil gledé pri-
tožb zaradi raznih tarifnih anomalij, ki obre-
menjajo kranjsko deželo, sledeči predlog, ko-
jega je slavni c. kr. državni železniški svet
tudi sprejel:

„Ravnateljstvo se naprosi, da preiskuje
od uda g. Luckmanna naznanjene slučaje,
v katerih se krivica godi raznim kupčijskim
in obrtnijskim produktom v nekaterih promet-
nih okrajih vsled tarifnega ravnanja, ki je
tem produktom neugodno v primeri z dru-
gimi, bolj oddaljenimi okraji; oziraje se na
prometne razmere, naj blagovoli ravnateljstvo
te nedostatke po moči odstraniti.“

O tem predlogu, oziroma sklepu slavnega
c. kr. državnega železniškega sveta ni bilo v
poročilih slavne c. kr. generalne direkcije ni-
kakega sledu; o tem sem dobil jedino le na-
slednje pismo slavne c. kr. generalne direkcije,
katero si usojam tu objaviti gospodom po-
slancem kranjskega deželnega zbora in kup-
čijske in obrtnijske zbornice v Ljubljani:

C. kr. generalna direkcija avstrijskih državnih
železnic.

Št. 5999/7. Na Dunaji, 23. okt. 1884.

Gospodu Karolu Luckmannu,
ravnatelju kranjske obrtnijske družbe
v Ljubljani.

Listek.

Ivan Fedorovič Šponjka in
njegova teta.

Ruski spisal Nikolaj Vasiljevič Gogolj, poslovenil XY.
(Dalje.)

Več nego vsi pa je govoril in delal Ivan
Ivanovič. Ker je bil prepričan, da mu zdaj
nobeden ne bode segal v govor in ga motil,
govoril je tudi o ogorkih, o tem, kako je sa-
diti krompir in kako pametni so bili ljudje v
starih časih — dandanes ni takih! — in pre-
cej po tem, kako postaja dandanes vse bolj
razumno in kako se izumevajo najčudnejše
stvari. Z eno besedo, bil je to jeden iz tistih
ljudi, kateri najrajši in z največjo zadovolj-
nostjo napajajo svojo dušo s klepetanjem in
kateri vam bodo govorili o vsem, o čemur se
le govoriti da. Ako se je zasukal govor na
resne in pobožne stvari, vzdihaval je Ivan
Ivanovič pri vsaki besedi ter je z lahka mi-
gal z glavo; ako se je govorilo o gospodar-

Odgovor na Vaš cenjeni list z dné 24ega
maja se je le iz tega formalnega vzroka za-
kasnil, ker sem Vam nameraval ob jednom
tudi poročati, da so se vpeljali predlogi, ka-
tere ste v zadnji sesiji državnega železniškega
sveta stavili gledé izjemnih tarif V za les. —
Usojam si najuljudneje naslednje odgovarjati:

Prošnji firme K. M. se je vstreglo, kar
Vam je pač uže znano s pismom št. 6891/84;
ravno tako je vsled tukajšnje spodbude južna
železnica firmi A. T. S. naznanila v soglasji z
severno-zapadno in državno železnico dovoljene
vozne cene za suragate kave in za sladkor v
prometu med Ljubljano in českimi deželami.

Prošnja firme L. M. je tudi uže rešena
in dotična publikacija nahaja se v „Central-
blattu“ št. 65, z dné 31. maja 1884. Gledé
znižanja vozne cene za prevaževanje lesa od
Selzthalu v Trst sklicujem se na dogovarjanja,
katera sem imel z Vami in v katerih se je
Vam posebno dogovarjalo, da so znižanje od
Selzthalu do Trsta provzročile tedanje okoli-
ščine, vsled katerih je bilo možno, v Selzthalu
za Egipt pripravljeno blago pošiljati via Trst,
ker bi bila drugače gališka konkurenca v stanu,
zadostiti potrebi Egipta z ogibom mesta Trst.

Pri tem pa omenim, da ni bilo nikdar na-
meravano kako škodovanje kranjske lesne
obrti, ker je dotičnim firmam na Kranj-
skem in Koroškem možno, svoj les ceneje
pošiljati v Trst, ako naložé cel vagon, kakor
firmi v Selzthalu z garancijo dolžnega kvan-
tuma več sto vagonov; vrh tega pa se bode
ta zadeva — kakor je to uže obljubilo ra-
vnateljstvo — po pretečeni obljubi primerno
uravnala.

Diference, katere ste navedli med ceno
Ljubljana-Česko in Trstom, oziroma Gorico in
Česko, niso po vsem istinite; to kažejo na-
slednji številčni podatki.

Vozne cene od Hajde znašajo:

a) v prometu z Ljubljano na podlagi ta-
rifa z dné 20. nov. 1883 za

zavito lončeno blago			steklo, navadno, posebno,		
posam.	5	10 t.	posam.	5	10 t.
382-0	328-4	285-0	382-4	328-4	285-0

sodo

posam.	5	10 t.
285-0	285-0	285-0

krajcarjev za 100 kilogramov.

b) V prometu s Trstom na podlagi tarifa
ddto. 10. julija 1881 za

zavito lončeno blago			steklo, navadno, posebno,		
posam.	5	10 t.	posam.	5	10 t.
484-3	262-5	208-3	365-7	262-5	262-5

sodo

posam.	5	10 t.
365-7	262-5	262-5

krajcarjev za 100 kilogramov.

c) V prometu s Trstom na podlagi novega
tarifa, veljavnega od 1. julija 1884, za

zavito lončeno blago			steklo, navadno, posebno		
posam.	5	10 t.	posam.	5	10 t.
316-0	264-0	202-0	316-0	264-0	211-0

sodo

posam.	5	10 t.
285-0	264-0	211-0

krajcarjev za 100 kilogramov.

Iz teh števil je razvidno, da je samo pri
lončenem blagu umestno, pošiljati posamezne
pošiljatve iz Trsta v Ljubljano nazaj, v drugih
slučajih pa se to ne more trditi.

Jednako razmerje kakor pri lončeni po-
sodi mogoče je tudi pri drugem blagu; to
razmerje zamoglo bi s tarifom, ki je od 1. jul.
t. l. počenši veljaven, gledé Ljubljane deloma
še neugodnejše poslati.

Razume se, da take anomalije ne morejo
dalje ostati; uže se je zaveznim upravnštvom
stavil predlog, da se regulirajo ljubljanske
takse na podlagi reekspedicije v Gorici, ozi-
roma Trstu — stvar, ki je sedaj ravno v
obravnavi.

hočem odcediti nekoliko tolšče! Sicer pak je
treba še prej govoriti z našim sodnikom, da
li bi se ne dalo s tožbo kaj spraviti iz njega.
Ali pustimo to: no, kaj, ali je bil obed
dober?

— Jako dober . . . da! prav dober,
teta!

— No, kake jedi pa ste imeli! povej. Ta
starka, vém, je prava umetnica, kar se tiče
kuhinje.

— Sirne kolače se smetano, teta. Omako
z golobi, napolnjenimi . . .

— In purana se slivami, ali ste ga imeli?
vpraša teta, ki je sama izvrstno znala pri-
pravljati to jed.

— Tudi purana smo imeli . . . Jako lepo
pa sta gospodični, sestra gospoda Grigorija
Grigoričeviča, posebno pa plavolaska.

— Ah, reče teta in ostro pogleda na
Ivana Fedoroviča, kateri zarudi in povese oči.
Naglo ji je šinila nova misel v glavo. — No,
kaj? praša ga radovedno in živo — kake
obrvi pa ima? Opaziti moramo, da je teta
lepe obrvi smatrala za prvi pogoj pri ženski,
katera hoče biti lepa.

V.

Nova misel tetina.

— No kaj? ali si izpulil listino staremu
grešniku? S tem vprašanjem sprejme Ivana
Fedoroviča njegova teta, ki ga je nepotrpež-
ljivo uže nekoliko ur čakala na krilcu in se
naposled ni mogla premagati, da mu ne bi hi-
tela naproti iz domačih vrat.

— Ne, teta, reče Ivan Fedorovič, ko
zleze z vozička: — Grigorij Grigoričevič nima
nobene listine.

— In ti si mu verjel? Ta prokleti člo-
vek laže! Naj ga le dobim, pri moji veri, da
ga pobijem s svojimi rokami! O, jaz mu

Kar se tiče Vaše daljše želje, da bi se vozne cene z Ljubljano naredile jednake onim s Trstom, se to ne more izpeljati, ki bi temu ne pritrdila dotična upravnistva, in sicer še tedaj ne, ko bi tudi c. kr. generalna direkcija odločila se, staviti primeren predlog, ki je jako širnega pomena.

Usojam si Vas na to opozoriti, da železniška upravnistva na Nemškem, Italijanskem, v Belgiji, v Holandiji dovoljujejo svojim primorskim mestom zdatne olajšave v voznih cenah, ne da bi iste cene veljale tudi za bližnje postaje.

Jednak slučaj je gledé Trsta in Reke. Ako primerjate lokalne tarife južne železnice in ogerske državne železnice z onimi obeh primorskih mest, bodele našli, da se večina blaga iz Trsta na Dunaj, oziroma iz Reke v Budimpešto pošilja ceneje, kakor je to istina gledé bližnje postaje Ljubljana, oziroma Karlovec.

Za promet v morskih lukah so ravno vse drugačni momenti merodajni, kakor za promet v notranjih deželah. Konkurenca družih luk, bodisi na jugu, bodisi na severu, povzročuje dostikrat temeljito reguliranje voznih cen, in avstrijska železniška upravnistva bi ne mogla braniti se konkurenci družih luk gledé Trsta, ko bi morala dati jednako ceno bližnjim postajam, vsled česar bi nastale še druge reakcije na njene interne postaje.

Sicer pa je ta stvar še v posvetovanju pri državnem železniškem svetu.

Prosim, da ne izgubite prepričanja, da so le principijalni motivi merodajni bili, ki ne dovoljujejo generalni direkciji, te želje spolniti; jaz menim, da sem Vam dokazal, da ni mogoče izvesti Vašega nasveta, deloma iz ekonomičnih, deloma iz tarifno-tehničnih vzrokov — tudi ako se ne oziramo na koncesijske pravice posameznih železnic.

Konečno Vas prosim, bodite zagotovljeni, da bomo tukaj vse mogoče storili, da se v slučajih, v katerih je redukcija vozne cene za Ljubljano ali pa za druge postaje potrebna, ona tudi v istini izvrši, kolikor se tiče priklepnega ali pa zaveznega prometa.

Podpišem se z izrazom odličnega spoštovanja

c. kr. svetnik in predstojnik oddelka:
S. Steingraber l. r.
(Dalje prihodnjč.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Državni zbor obdržaval je včeraj zopet sejo. Ugovor med Avstro-ogersko in Italijo gledé ribarstva v jadranskem morju se je odobril. Potem se je obravnavalo o predlogu

— Obrvi njene, teta, so ravno take, kakršne ste vi imeli v vaši mladosti, kakor ste pravili. In po vsem obrazu ima male pegice.

— A! reče teta, ki je bila jako zadovoljna z opazko Ivana Fedoroviča, kateri pa še v mislih ni imel, narediti ji tak poklon. — Kako obleko pa je imela; dandanes je se vé da težavno najti tako trpežne robe, iz kakršne je na primer to-le krilo. Ali pustimo to. No, kaj, ali si žnjo kaj govoril?

— To se pravi . . . kako . . . ja-az, teta? Vi morda že mislite . . .

— A kaj? Kaj je to čudnega? Bog tako hoče! Morda ti je bilo uže pri rojstvu namenjeno, da bodeš par.

— Jaz ne vem, teta, kako morete tako govoriti; to kaže, da me prav nič ne poznate . . .

— No, glej ga, uže je razžaljen! reče teta. "To je še otrok!" tako si je mislila pri sebi: "še ničesar ne vé! Treba ju bo spraviti vkupe, da se seznani!"

Na to gre pogledat v kuhinjo in pusti Ivana Fedoroviča samega. Ali od tega časa je vedno mislila le o tem, kako naj bi kar najhitreje svojega netjaka oženila in kako bo

gledé podaljšanja iznimnega sodnega stanja v okraji kotorskem. Poslanec Vojnovič govoril je proti predlogu; minister Pražák pobijal je Vojnovičeve razloge ter je bil potem predlog z veliko večino glasov sprejet; isto tako vladni predlog o novačenju za leto 1885. Po obširni debati sprejel se je konečno tudi predlog gledé iznimnega stanja za Dunaj, Dun. Novo Mesto in Korneuburg. — Državni zbor obdržaval bode pred Božičem samo še dve seji ter se potem odgodil do 15. januarija.

Proračunski odbor gospodarske zbornice posvetoval se je včeraj o provizoričnem proračunu za prvo četrtletje 1885 ter ga konečno odobril v zmislu zbornice poslancev. Izvestitelj je knez Czartoryski.

Naredbeni list za c. kr. deželno branbo objavlja od Nj. veličanstva cesarja potrjeno organično odredbo gledé dušnega pastirstva, sanitete ter intendance za c. kr. branbeno vojsko. Nova odredba postane pravomočna s 1. januarijem 1885.

Ogerskega državnega zbora odbor za komunikacije razpravljal je včeraj o vladnem predlogu gledé uredjenja Donave. Po dolgi in ostri debati zaključilo se je, nasvetovati zbornici, naj odobri vladni predlog.

Tuje dežele.

V nemškem državnem zboru razpravljala se sedaj proračun za leto 1885. Debata trajala bode najbrže še do konca tega tedna ter bode proračun z veliko večino glasov sprejet. V ponedeljek prične se debata o nemških naselbinah ter se pričakuje, da bode tudi knez Bismarck v daljšem govoru posegel v debato.

V rumunski zbornici odgovoril je v soboto minister vnanjih zadev, Stourda, na interpelacijo o neprimikah, katere baje dela ogerska vlada rumunskim eksporterjem živine in svinj. Minister Stourda je izjavil, da ogerska vlada zato strožje pazi na import rumunske živine in svinj, ker se je konstatirala kuga med živali iz Rumunije importiranih.

Iz Plovdiva se poroča, da so ministri javnih poslov, nauka in financ dali ostavko. Na njihovo mesto imenovani so vodje unionistične stranke Hacanov, Velečkov in Madgarov.

Angleškim listom poroča se iz Dongole, da so čete generala Wolseleya prav nevarno raztrošene. Med tem ko je general s svojim oddelkom v Korti, prispel je drugi oddelek 12. t. m. še le v Vadi-Halfo.

pestovala male vnučke. Po glavi so ji švigale samo misli, kako pripraviti ženitovanje in zapaziti se je dalo, da je bila zdaj veliko bolj v skrbéh, nego prej; bila je vsa raztresena in zamišljena. Ko je časi delala kako močnato jed, katere sploh ni nikdar prepuščala kuharici, spozabila se je vsa in si domišljala, da poleg nje stoji mal vnuček, kateri jo prosi testa, in vsa raztresena stegnila je proti njemu roko z velikim kosom; domači pes porabi to priliko, zadlaba lepi kosček in še le s svojim glasnim cmokanjem probudi jo iz zamišljenja, zato pa dobi nekolikokrat z burkljami po hrbtu. Ona opustila je celó svoja najljubša opravila in se ni več vozila na lov, posebno ne, odkar je mesto prepelice vstrelila vrano, kar se poprej ni nikdar zgodilo.

Naposled, štiri dni potém, zagledajo vsi, da je brička zapeljana iz klonice na dvorišče. Kočijaž Omeljko, ki je bil tudi vrtnar in oskrbnik, je uže zgodaj tolkel s kladivom in pribijal kožo, pri tem pa neprestano odganjal pse, ki so lizali osi. Moja dolžnost je, povedati bralcu, da je ta brička bila ravno tista, v kateri se je vozil uže Adam; ako bi torej kdo trdil, da je kaka druga brička bila Adamova, je to gola laž in je ta brička nedvojbeno po-

Dopisi.

Iz Kamenika dné 14. decembra. (Izv. dopis.) Dolgo uže ni bilo iz Kamenika dopisa, ne samo v "Ljublj. Listu", tudi v drugih slovenskih časopisih ne. Nekedaj dopisovalo se je toliko iz našega mesta, da je ljudem po družih krajih uže presedalo. Sedaj, mislimo, se nima nihče pritoževati. Iz okolice naše ali iz sosedne brdske se še sem in tja kaka novica ali razprava bere, a mi, Kamničanje, smo umolknil.

No, kar se dopisovalca "Ljublj. Lista" tiče, ni čuda, da se ne oglasi več. Izbral si je bil preveč nesrečne predmete, s kojimi se je bavil; teh ni sedaj več. Medveda, ki je hodil toliko časa dražiti naše lovce, najbrže, da ni več med živimi, krokodil se v mekinjskem gozdu dosedaj še ni zaredil, kakor je pričakoval Hribovec v jednom svojih listkov, in nosorog dosedaj tudi še ni nobeden iskal zavetja v senčnatih bisterških gorah. Tako manjka prejšnjemu dopisovalcu "Ljublj. Lista", ki je videti velik prijatelj menažerij, jeden glavnih predmetov njegovim dopisom.

Dekleta kamniška sicer še kadé smodke in cigarete, dasi v tem zimskem času bolj domá nego na prostem. A teh zbadati si več ne upa. Skupil jo je. Strašna je ženska jeza, to je moral on skusiti v polni meri. Kamor je prišel, zažigale so se cigarete in kadilo se mu je povsod "pod nos"! Ni čuda, da je omagal. Sicer se ne manjka obrekovalcev, ki trdijo, da sam ni več tak nasprotnik cigaret, da jih celó sam kadí, če mu jih vijejo ženske roke — a to je obrekovanje, nič drugega nego obrekovanje!

Da se tedaj iz Kamenika nič več ne dopisuje, je po vsem razumljivo, in v jednom oziru bi skoro trditi smeli, da je to dobro znamenje. Dokler so si stranke ležale v laséh, bilo je tudi vedno še brati mnogo po časopisih o naših razmerah. Čitati je bilo, če je kedo hotel, sicer ne ravno v "Ljublj. Listu", pač pa v družih dnevnikih naših po mestu, ali celó po starem vatlu dolgih dopisov. V njih občudoval je lahko vsakdo nenavadno retoriko, strogo logično izvajanje in bistroumnost, ki se v dopisih vselej ne nahaja. Repliki sledila je duplika, tej tripliki itd. Toliko replikacij ne dopušča nobeden kazenski, niti sodni red. A sedaj je mir. Poleglo se je valovje razburjenosti, in to je dobro. Sicer morda še kje tli kaka iskra, ki preti razširiti se v plamen, vendar upamo, da tako daleč ne pride več.

Težko je za dopisovalca, ako ima poročati samo negativne stvari. Ko bi vsaj o društvenih razmerah mogel človek izustiti kako besedo, a tudi v tem oziru ne vé se nič poročati. Društveno življenje je pri nas sedaj nekoliko stopinj pod nulo. Niti "jour-

narejena. Po polnem neznano pa je, kako se je rešila vesoljnega potopa; misliti si pač moramo, da je v Noetovi barki bila za njo napravljena posebna klonica. Prav žal mi je, da bralcem ne morem živo popisati njene oblike. Zadosti bo, ako povem, da je bila Vasilisa Kašparovna jako zadovoljna z njeno stavbo in je zmerom izražala svoje obžalovanje, da so take stare kočije prišle iz mode. Ta brička je bila nekoliko na stran nagnjena, to je, prava njena stran je bila precej bolj visoka nego leva, in ravno to je teti posebno dopadlo, zato ker more tako z jedne strani vstopiti majhen, z druge pa — velik človek, kakor je ona pravila. Sicer pak se je lahko v ti brički vozilo petero majhnih in troje takih oseb, kakor teta.

Okoli poludné privede Omeljko, ko je bričko po polnem opravil, iz hleva troje konj, ki niso bili dosti mlajši od bričke, ter jih začne z vrvo privezavati k veličastveni kočiji. Ivan Fedorovič in teta zlezeta v bričko, oni z leve, ta s prave strani, in kočija se zajuga. Kmetje, katere so na cesti srečavali, so se spoštljivo ustavljali, snemali šapke in se poklanjali, ko so zagledali tako lepo kočijo (teta se je v nji le poredkoma vozila).

fixa" nimamo nobenega, a društva naša po-
živajo sedaj baje zato, da zbirajo svoje moči
za bližajočo se predpust.

Čitalnica naša je sicer pred kakimi tremi
tedni napravila veselico s predstavo. Da se
dosedaj še ni oglasil nikdo s kritiko, temu
vzrok ni to, da bi mi v Kameniku sedaj, ko
je najznamenitejši kritik naš odpotoval ne-
kam, da mi ne vemo kam, ne imeli nobenega
druzega več. Ne vém, če se v katerem kraju
na Slovenskem več kritikuje, nego v Kame-
niku. O vsaki stopinji, ki jo človek stori, se
razpravlja, vsaka, še takó mala zadeva dobi
svojega tožnika in svojega zagovornika. Kri-
tikov se tedaj ne manjka pri nas. A razlogi za
to, da so o zadni predstavi v čitalnici kriti-
kovalo ni, so ti: Pristop bil je dovoljen le
udom društva. Da bi pa kak ud bahal pred
svetom, kako da se je izvrstno obnesla ta ve-
selica, to ne gre prav, saj veste, kaj pregovor
pravi o lastni hvali. Da pa grajati ni ničesar
bilo, to se samo ob sebi razume. Kot ud čit-
alničin se tudi jaz nisem upal s svojimi opaz-
kami pred svet, in zagadatelj tudi sedaj še
molčim. Kadar pa ustop ne bode samo na
ude omejen, tedaj se pa bodem brez strahu
oglasil, saj ne bode nihče vedel, piše li ud
društva, ali ne.

Sedaj še samo manjka, da začnem o
vremenu, tem večno novem predmetu naših
dopisnikov, govoriti. Reči bi se dalo o tem
marsikaj, a prepuščati moram to spretnemu
persu!

Tedaj čisto nič pozitivnega iz Kamenika?
O, da, in žal, da! Oni nesrečnež, o kojem se
je poročalo, da je bil v treh ranjen, je uže
pokopan!

Da bi se dalo v kratkem kaj bolj vese-
lega od nas poročati!

Razne vesti.

— (Od divjih zverin usmrtenih) je
bilo l. 1883 v angleški Indiji nad 22 000 ljudi!
Izmed teh jih je umrlo vsled kačjega pika 22 125
oseb, 985 ljudi ugonobili so tigri, 287 volkovi
in 217 leopardi. Domače živine so poklale divje
zveri nad 47 tisoč glav! — V teku leta 1883
posrečilo se je lovcem usmrtiti skoro 20 000 zve-
rin; vlada je vsled tega izplačala blizu 150 000
goldinarjev nagrade.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Začasni vladni tajnik
pri deželni vladi v Sarajevu baron Izidor Benko-
Bojnik dobil je v priznanje izvrstnega delovanja
red železne krone tretjega razreda.

Črez dve uri se brička ustavi pred kril-
cem, — mislim, da ni potrebno, posebe po-
vedati: pred krilcem Storčenkove hiše. Gri-
gorija Grigoričevića ni bilo doma. Starka z
gospodičinama pride gostoma naproti ter ju
odvede v obednico. Teta stopi k nji z veli-
čanstvenim korakom, z veliko spretnostjo dene
jedno nogo naprej in reče na glas:

— Jako rada sem, milostiva gospa, da
imam čast, osebno izraziti vam svoje spošto-
vanje; s tem izrazom spoštovanja pa blago-
volite tudi vzprejeti zahvalo za pogostitev
mojega netjaka, Ivana Fedoroviča, kateri jo
je jako pohvalil. Prelepo ajdo imate, milostiva
gospa — videla sem jo, ko sem se peljala
sém. Dovolite mi vprašanje, koliko kop pa
pridelate na jedni desetini?

Potem začne se splošno objemanje. Ko
so se uže vseli v sobi za goste, prične stara
gospodinja:

— Kar se ajde tiče, vam ne morem ni-
česar povedati; to je stvar Grigorija Grigo-
ričevića; jaz se uže davno s tem več ne pe-
čam, pa tudi ne morem — stara sem uže! V
starih časih imeli smo, dobro še pomnim,
ajdo do pasú; kako je zdaj, Bog vé, sicer
pak pravijo, da je dandaes vse boljše. Tukaj

— (Častniki v rezervi) so postali: Pri
infanteriji gg. jednoletni prostovoljci in rezervni
podčastniki Evgen Jabornegg, Edvard Detter,
Karol Wittman in Rudolf Thomann, vsi pri
pešpolku baron Kuhn št. 17, dalje gg. Ivan
Krisper, Josip Kržišnik, Karol Čibej, Fri-
derik Ahn in Vladimir Janžekovič, vsi pri peš-
polku baron Kuhn št. 17; pri lovcih: g. Viktor
Pesjak; pri konjiki: g. Josip Kušar; pri top-
ničarjih: gg. Avgust Faleschini in Andrej
Dominkuš.

— (Iz „Dolgi ulice“.) Piše se nam:
Pred kratkim potezali ste se prav krepko za to,
da bi se odpravilo hitro drdranje težkih voz po
„Dolgi ulici“, ker to preti malim šolarčkom. A
glas ta bil je glas vpjočega v puščavi, slavni ma-
gistrat na to stran še do zdaj ni nič ukrenil.
Vender v istini preti deci tu nevarnost. Naj ome-
nim le jeden slučaj. Pred kratkim šel sem slu-
čajno skozi to ulico, ko so deklice ravno šle iz
šole, kar nenadno pridrdra v divjem teku voz skozi
ulico, deklice stiskale so se plaho k zidu, a jedni
je spodrsnilo, pala je, vender na srečo proti zidu;
če bi bila pala na cesto, šel bi bil voz čez njo,
ker bi ga voznik ne bi bil mogel ustaviti. Revica
se je kar tresla strahu. Za table na voglih: „Po-
časi vozite!“ se vozniki malo brigajo, tu pač treba
drugače postopati.

— (Dar.) Gospa Josipina Hočevnar z
Krškega darovala je tukajšnji Elizabetini otroški
bólnišnici 30 gld.

— (Občinske volitve.) Pri občinski vo-
litvi v Škocijanu voljen je bil 25. nov. Josip
Globernik občinskim predstojnikom, Matej Roz-
man, Janez Vovko, Josip Jermanšič, Martin Matko
in Matej Povše občinskim svetovalcem. — Pri vo-
litvi v Mokronogu dné 29. nov. voljen je bil
Anton Pižmaht županom, Janez Dolenshek ml.,
Fr. Penca, Janez Deu, Anton Kovačič in Janez
Šašel občinskim svetovalcem.

— (Duhovenske spremembe v tržaški
škofiji.) Č. g. Rajmund Jelušič je imenovan
župnikom v Bršecu; č. g. Anton Klemenčič, žup-
nik v Lindaru, je stopil v stalni pokoj; č. gosp.
Janez Ivič je imenovan oskrbnikom v Oprtli; čest.
g. Ant. Kociper oskrbnikom v Vodcah in č. gosp.
Blaž Zadnikar oskrbnikom v Sočergi. Č. g. Janez
Slapar se je sprejel v škofijo in je nameščen za
duhovnega pomočnika v tržaški bolnišnici. Č. gosp.
Karol Mozetič, upokojen mornarski kaplan, se je
preselil na Dunaj. V bogoslovnico v Gorici je
sprejet g. Ivan Sušnik.

— (Tržaško delavsko podporno
društvo) priredi na Silvestrov večer dné 31. t. m.
sijajen koncert z naslednjim vspeškom: 1.) Vil-
har: „Na Velebitu“, zbor. 2.) Deklamacija: „Put-
nik“, od P. Preradoviča, deklamuje Jos. pl. Masnec.
3.) Klaič: „Svrčanje“, četverspev. 4.) * * *:

starka vzdihne in ako bi bil kdo natančno
pazil, zaslišal bi bil v tem vzdihu vzdih sta-
rega osemnajstega stoletja.

— Slišala sem, milostiva gospa, da znajo
pri vas vaše deklice plesti izvrstne preproge,
reče Vasilisa Kašparovna in zadene v starki
najbolj občutljivo struno: pri teh besedah se
ta nekako oživi in na dolgo začne govoriti o
tem, kako je treba prejo barvati, kako potem
pripravljati niti.

S preprog preide naglo govor na soljenje
ogorkov in sušenje sadja. Z jedno besedo, ni
še prešla jedna ura in obe dami sta se med
sabo pogovarjali tako, kakor bi bili znani uže
vse življenje. Vasilisa Kašparovna počela je
uže govoriti še starko nekako tiho, da Ivan
Fedorovič ničesar ni mogel slišati.

— Ali ne bi hoteli pogledati? reče stara
gospodinja in vstane.

Za njo vstaneta tudi gospodičini in Vasi-
lisa Kašparovna ter hočejo oditi v sobo za
deklice. Ali teta da Ivanu Fedoroviču znamenje,
naj ostane, in nekaj potihoma zašepeta starki.

— Mašenja! reče starka, obrnivši se k
plavalasi gospodičini: — Ostani pri gostu in
razgovarjaj se z njim, da mu ne bode dolg čas!
(Konec prihodnjič.)

„Trije nosovi“ (smešno), pojó trije člani. 5.) Ko-
cijanci: „Venec narodnih pesem“, zbor. 6.) * * *:
„Krapinska banda“ (smešno), pojó štiri člani.
7.) Bendl: „Svoji k svojim“, zbor. 8.) O pol noči
žive podobe. H koncu ples.

— (Z Krškega) se nam z dné 15. t. m.
poroča: Bralno društvo naše je imelo včeraj svoj
občni zbor. Od 37 udov pa se jih je sešlo le 15.
Navzočen je bil kot vladni komisar naš gosp. okr.
glavar. Predsedoval je g. dr. Mencinger in poročal
o delovanji l. 1884. O stanji blagajnice je govoril
g. blagajnik Šešek. Društvu je ostalo 75 gld. go-
tovine. Predloga g. V. in g. L., da se zopet petje
goji, in da se ozira pri naročbi na vse slovenske
časopise, sta se izročila novemu odboru. Pregledo-
valca računov sta gg. Frank in Paternoster. V nov
odbor so voljeni: gg. dr. Mencinger, Šešek, Kobal,
Paternoster in Valenta. Odbor je srečno sestavljen;
lahko bode zdaj priredil društvu marsikatero zabavo.

— (Iz Trsta) se poroča, da so se kozé po-
kazale tudi uže med vojaki. V tamošnji garnizij-
ski bolnišnici leži uže 16 vojakov zaradi koz.

Iz sodnice.

Ljubljanski anarhisti pred porotniki v
Celovci.

(Dalje.)

(Tretji dan obravnave, v ponedeljek
dné 8. decembra.) Nadaljuje se zaslišanje prič.

Priča Stöckbauer odgovori na vprašanje
predsednikovo, če je zatoženec Dhü prinesel v
društvo prepovedane tiskovine, da se ne spomni.
Priča Zadnik je nekoč zvite liste razdajal med
drugove, če pa so bile to tiskovine, mu ni znano.

Priča Zadnik priznava to, a to pisanje niso
bile tiskovine, marveč le pisma „zmerne“ stranke,
katere je, ne vé od koga, dobil iz Curiha.

Priča Trampuš se odpusti.

Priča Kostelac na vprašanje zagovornikovo,
če je Zadnik poslal pretilno pismo, odgovori, da
to ni bilo pretilno pismo. Priča Zadnik prečita
slovensko pismo, katerega vsebina se po polnem
ujema z izpovedbami priče Kostelaca.

Državni pravdnik vpraša pričo Kuncu gledé
izjave zatoženca Železnikarja, o čemer je govoril
včeraj urednik Železnikar.

Zatoženec Železnikar opozarja, da ga je Kunc
v svojem „Obrtniku“ osem dnij prej, predno je
bil priprt, v nekem članku hvalil.

Državni pravdnik predlaga, naj se telegra-
fično pokliče priča Konschegg, tudi zagovornik
je tega mnenja, in sodišče sklone to pričo po-
klicati.

Priča Ferd. Suhadobnik, urednik „Ljud-
skega Glasu“, priseže. Priča pojasnjuje, kako se je
ta list ustanovil, pozneje da je imel pri listu tudi
Železnikar denarn delež. Vpliva na list ni imel
zatoženec, pač pa ga je večkrat opominal, naj
ostreje piše.

Zatoženec Železnikar omeni, da je prič
priporočil kot vzorec „Morgenpost“.

Priča Haderlap, urednik „Miru“, priseže.
Priča je bil urednik „Ljudskega Glasu“ koj po
ustanovitvi. On omenja, zakaj se je list ustanovil;
njemu se je zdelo potrebno, ustanoviti katoliško-
demokratski list za obrtnike. Izmed zatožencev ni
bil nobeden pri ustanovitvi. Neko „notico“ v „Glasu“
oznamenuje priča v pismu do svojega naslednika
Suhadobnika „à la Železnikar“ ter ga svari, naj
se ne spusti preveč s „socialisti“ v družbo.

Zatoženec Železnikar omenja, da je on menil
s tem, da je dejal, naj list ostreje piše, le da
naj ostreje zastopa obrtne interese.

Priča Janez Brandstätter priseže. Priča
je bil član delavskega izobraževalnega društva v
l. 1881 skozi nekatere mesece. Priča je dobil od
Högnigmanna neko pisanje, a on ne zna citati.
Priča nič ne umeje o strankah v društvu. O iz-
rekih povodom umora cara Aleksandra izpové priča
v zmislu obtožbe, a ne vé povedati, kdo je go-
voril, Sturm da je bil o tej priliki navzočen, drugi
zatoženci ne.

Priča Ivan Wissiak priseže. On je bil
blizu šest tednov član društva. O razporih v društvu
mu ni nič znano. O tiskovinah ni v društvu nič
čul, pač pa zunaj društva.

Državni pravdnik konstatuje iz društvenih zapisnikov, da je bil Tuma za časa usmrtitve cara vselej pri sejah, torej ni bil bolan, kakor on trdi, in zaradi tega nenavzočen.

Prečitajo se nekatera mesta iz pisem Hubmayerjevih iz Bukarešta.

Ob 11. uri dopoldne se obravnava za kratak čas pretrga.

Ko se zopet prične obravnava govori se zopet o Jakobu Waitzu.

Priča Dekval pravi, da Waitza ni poznal in o njegovi navzočnosti v Ljubljani še le pozneje zvedel.

Priča Grablovic vé o navzočnosti Waitza v Ljubljani in o izletu v Šent Vid; on pozna Waitza, kajti sešel se je večkrat z njim v Trstu. Kakor je čul govoriti, razpravljalo se je v Šent Vidu delavsko vprašanje, in zdi se mu, da se je tam sklenilo, da si društvo naroči samo radikalne liste.

Na vprašanje državnega pravdnika zanikava zatoženec priča, da je on na kolodvoru pričakoval Waitza.

Priča Hönigmann ne pozna Waitza, nič mu ni znano o izletu v Šent Vid.

Državni pravdnik zahteva, naj se konstatuje, da je Sturm v predpreiskavi priznal, da je pisal listu „Zukunft“, da društvo pristopi njegovemu programu. To se zgodi; Sturm pa zanikava.

Priča Casermann ne more priseči, ker je zatožen udeležbe pri zločinu tatvine. Priča ne pozna Waitza, ne vé nič o tem, ali je Waitz čakal v Ljubljani dela.

Zatoženec Sturm je Waitzu oskrbel delo, a ta je zopet zapustil Ljubljano, ker se mu je plačilo prepičlo zdelo.

Čita se nekaj o delovanju Hubmayerjevem, Waitzovem in Hauserjevem in o shodu anarhistov v Langenzersdorfu, pri katerem je bil Waitz delegiranec.

Predsednik poroča, da se je pri zatožencu Tumi dobila dopisnica, podpisana z J. W.

Zatoženec Tuma omenja, da ne vé, od kod je prišla ta dopisnica k njemu.

Predsednik konstatuje, da so večaki izrekli, da je podpis Waitzov. Zagovornik protestira proti temu, da bi se prečitalo poročilo dunajskega policijskega ravnateljstva o razvoju delavskega vprašanja v Avstriji; državni pravdnik pa zahteva prečitanje in sodišče tudi sklene.

Ob 1. uri popoldne pretrga predsednik obravnavo.

Ob 3. uri popoldne zopet otvori predsednik obravnavo.

Zasliši se priča Petrovčnik. Priča je čuvar pri užitnini. Ko je bil on (menda v juniji) na straži „na Prulah“, videl je dva moža, jednega starejšega, kateri je izgledal kakor uradnik, in jednega mlajšega. Starejši je dejal mlajšemu: „Ti, ali ostanejo ti še dolgo notri?“ na kar mu mlajši odvrne: „Fonda imamo dovolj, a kako bomo municijo notri prinesli?“ — „To je moja najmanjša skrb.“ — „Kako se bode ubogemu ljudstvu drugače godilo?“ On je o tem koj svojemu višjemu poročal.

Priča Bajec, urar v Ljubljani, ne pozna nobenega zatoženca. Priča priseže. On izpoveda o nekem pogovoru, katerega je čul pred svojo hišo v Ljubljani tedaj, ko so prve zaprli, govor je bil namreč, da naj se magistratnemu svetniku Peroni

odreže glavo, naj se mestna hiša z dinamitom pošlje v zrak itd.

Ob 4. uri popoldne naznani predsednik sklep sodišča, da obravnava ne bode več javna.

(Dalje prihodnjič.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 16. decembra. (Iz gosposke zbornice.) Predsednik izraža patrijotično zadovoljstvo o važnem činu, da se je vzela v posest nova hiša. Zahvaljuje se vladi, osebito pa Taafeju, dalje vsim stavbinskim mojstrom ter sklonjuje s trikratnim „slava“ cesarju. — Ko se je izreklo sožalje o umrlih članovih, prisežejo novovstopivši. — Ministerski predsednik poroča o naredbah gledé gališke povodnji. — Budget izroči se budgetnemu odseku, obrtni red *ad hoc* iz devetih članov sestavljenemu odseku. — Prihodnja seja v petek.

Dunaj, 16. decembra. Pisarniškega načelnika pri blagajniškem društvu Baldaj, Gira, so zaprli, ker baje manjka v blagajnici 166 000 goldinarjev.

Dunaj, 16. decembra. Po dovršeni predstavi v Karlovem gledališču nastal je ogenj, katerega pa so še pravočasno in vspešno vdušili. Vender se vršijo predstave še redno.

Budimpešta, 15. decembra. Dólenja zbornica je potrdila provizorni budget do konca februarja.

Berolin, 15. decembra. Pri posvetovanji o budgetu za drugo ravnateljstvo mesto v uradu za vnanje zadeve zatrjeval je Bismarck potrebo tega mesta; če se to ne dovoli, odbiti bi moral vsako odgovornost za dalnje vodstvo vnanje politike. Na opazko socialista Vollmarja gledé zlorabe službene prisege pred sodnijami izjavlja Bismarck, da mu njegovo stališče ne dopušča primernega odgovora, a da mu je beseda uže na jeziku. Naposled se je omenjeni budget s 141 proti 119 glasovom odbil.

London, 15. decembra. Telegram v „Times“ potrjuje vèst o upor na Koreji, kateri se je vnel med banketom pri britskem konzulu. Nekaj ministrov in članov iz kraljevske hiše so uporniki umorili, nekaj pa jih je srečno ubežalo.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 16. decembra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	81·80
„ „ „ srebro	82·90
Zlata renta	104·—
5% avstr. renta	97·—
Delnice národne banke	857·—
Kreditne delnice	294·50
London 10 lir sterling	123·85
20 frankovec	9·76
Cekini c. kr.	5·76
100 drž. mark	60·20

Uradni glasnik

z dné 15. decembra.

Eks. javne dražbe: V Ljubljani graščina Raitenburg Jul. Valmaginija dné 26. januarja; graščinsko posestvo Grailach Rajm. Vašičeve zapuščine (25 848 gld. 30 kr.) dné 26. januarja. — V Metliki posestvo M. Petriča iz Bojanje Vasi (1112 gld.) dné 21. januarja.

Tuji.

Dné 14. decembra.

Pri Maliči: Menks, trgovec, in Königstein, trgovec, z Dunaja. — Deutschmann, iz Trsta.
Pri Slonu: Wolf, trgovec, z Dunaja. — Lengyel, trgovec, iz Kaniže. — Diana, dohodkar, iz Trsta. — Dr. Pitamič, odvetnik, iz Postojine. — Dr. Glantschnigg, odvetnik, iz Celja. — Razboršek, dekan, z Bleda. — Okorn, župnik, iz Senožec.
Pri Avstr. carji: Wald iz Gretinga.

Umrli so:

Dné 13. decembra. Fran Rozman, dninar, 69 l., Sv. Petra cesta št. 27, otrpenje pluć.

V civilni bólnici:

Dné 13. decembra. Jovana Gorjanc, delavka, 17 l., plućna tuberkuloza. — Marija Podlesnik, gostinja, 63 l., plućni edem.

Dné 14. decembra. Miha Omejec, dninar, 24 l., tifus.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Neho	Mokrina v mm
15. dec.	7. zjutraj	741·02	— 4·0	svzh. sl.	js.	
	2. pop.	739·26	+ 5·7	jzpd. sl.	d. js.	0·00
	9. zvečer	737·56	+ 6·2	jzpd. sr.	obl.	

Ljubljanski nazidni koledár za notice

za leto 1885

na trdem papirji po 25 kr.

Ljubljanski nazidni koledár za leto 1885

na trdem papirji po 20 kr.

Razpečevalcem dovoljuje se popust ali rabat.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bambergova

knjigotržnica v Ljubljani, Kongresni trg št. 2.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, priplepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.

Prekrasno božično darilo!

Ravnokar so v našem založništvu izišle na svetlo:

POEZIJE, zložil S. GREGORČIČ.

Drugi, pomnoženi natis. — Elegantno vezane in sè zlatim obrezkom stanejo 2 gold.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg,
knjigotržnica v Ljubljani.